

faa at man fra alle Sider kunde være bekendt at stemme derfor. Om den nuværende Affattelse af Inddelingen med de 13 Kredse, er der sagt af Socialisterne, at der er 4 sikre Højrekredse, 5 sikre socialdemokratiske Kredse og 4 Kampkredse, og selv om jeg nu sætter det allerheldigste Tilfælde for os, Højre, at vi faa de 4 Kampkredse, saa bliver dog Forholdet dette, at det kommer til at gaa lige op; vi vinde intet, hvert Parti faar 3 Medlemmer mere. Paa samme Maade paa Frederiksberg. Der kommer een Højrekreds og een Venstrekreds; der vindes intet. For Provinsløbstædernes Vedkommende gælder det jo, at paa en nær har Højre allerede disse Byer, og der er ingen Grund til at tro, at det ikke skulde beholde dem ved næste Valg. Stillingen er altsaa den, at i det allerhøjeste kan Højre vinde een Kreds ved den Forandring, men efter al Sandsynlighed vil det tabe 2 eller maaske 3. Jeg vil sige, at hvis vi skulle hjælpe os med den Slags Translokationer, ere vi ilde hjulpsne, og i alt Fald for Højres Vedkommende gaar det ikke an at sige, at det er Partimanøvrer for at støtte Partiet. For Landkredsens Vedkommende kender jeg ikke meget til det. Jeg skal blot for Randerskredsens Vedkommende bemærke, at vi, der ere Byrepræsentanter, maatte stille den bestemte Fordring, at der blev nogle enkelte rene eller saa godt som rene Bykredse, og blandt disse maatte selvfølgelig Randers være, da det er en af de største Provinsbyer. Der blev saa skrevet til Borgmesterkontoret i Randers om, hvor mange Landsogne der kunde tages fra Randers By, uden at de i nogen væsentlig Grad fik længere til deres Valgsted, og saa opgav man disse Sogne, som kom frem i Landstingsforslaget. Vi saa jo nok for et Par Sognes Vedkommende, at de fik en Del længere til deres ny Valgsted, og at Høringkredsen blev noget for stor, men vi tænkte: lad det gaa ned til Folketinget, som det er, det er bedst, at det afgør disse Detailler selv. Men det kunne ærede Medlemmer godt faa edelig bekræftet, om de ville have det og ville drive det saa vidt, at da Forslaget fremkom fra min Side, havde jeg ikke fjerneste Forestilling om, at det vilde være til Gavn for den nuværende Rigsdagsmand fra Høring. Tværtimod troede jeg, det vilde være til Skade for ham, efter som de allerfleste Vælgere i den Del af Randerskredsen havde stemt for en Socialdemokrat ved sidste Valg, og det var først langt senere, jeg fik at vide, at det mulig vilde være til Gavn for ham. Den Sag har, som de Herrer ville kunne se,

fyldt mange Spalter i Folketingstidenden, og derfor tror jeg, at det kan være ganske rigtigt, at jeg drager den frem. Der er desuden — det skal jeg slutte med — knyttet en ganske særlig personlig Udtalelse til denne Sag. Et Medlem i Folketinget, det ærede Medlem fra Grenaa (B. Dinesen), udtalte, at han ikke kunde forstaa, at Finansministeren, som har Randerskredsen, var gaaet med til denne Partimanøvre, da han altid havde anset ham for en Gentleman. Det kommer jo til at gaa særlig ud over den højtærede Indenrigsminister og min Ringhed, thi det er klart, at for vort Vedkommende har han ikke kunnet stille et saadant Krav. Jeg tror dog, at jeg tør troste den ærede Indenrigsminister, hvis han tager sig det nær, med, at Grunden til dette er ganske sikkert ikke at søge i hans Karakter, men i den Omstændighed, at han ikke er større Godsbesidder og heller ikke Adelsmand, thi det kan ikke have nogen anden Sammenhæng. Det ærede Medlem maa høre til disse her i Danmark ikke længere eksisterende Typer — der gives nok nogle af dem i Preussen og Rusland — som ikke tro, at man er rigtig Gentleman, naar man ikke er Godsbesidder og helst tillige Adelsmand. Jeg vil ikke tage mig det saa forfærdelig nær, men Sandheden er den, at da vi fremsatte Forslaget, var det for at skaffe en Bykreds og ikke for at skaffe de moderate nogen som helst Begunstigelse. Dermed skal jeg slutte. Det er jo saaledes, at jeg i enkelte Henseender er glad ved de Forandringer, der ere skete i Folketinget; jeg er glad ved, at Kjøbenhavn har faaet en Kreds til, og har ikke noget imod, at Holstebro og Randers ogsaa have faaet en til, efter som man nu en Gang ikke vilde gaa ind paa det Forslag, der kom fra os. Derimod gør det mig naturligvis ondt, at den Del af Landet, jeg særlig repræsenterer, er bleven saa stedmoderlig behandlet, at Aalborg bliver den største Kreds i Provinserne, og at der ikke der har kunnet oprettes en ny Kreds i Stedet for den Kreds, der er kommen til i Horsens; men det har ikke været muligt, og derfor maa jeg finde mig i, at det er saadan. Som det er, kan jeg give det min Stemme og anbefale det til det høje Ting.

Formanden: Jeg maa bemærke, at jeg anser det for ønskeligt, at ærede Medlemmer ikke komme ind paa Udtalelser, der ere faldne paa Møder uden for Tinget, ligesom jeg ogsaa skal anbefale en vis Beskedenhed med Hensyn til den personlige Kritik.